

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місично: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Після румунських виборів.

Львів, 19. грудня 1928.

Наші читачі знають уже з коротких телеграм загальний вислід виборів до камери (парламенту) і сенату в Ромунії, знають, що національно-селянська (цараністична) партія вийшла при цих виборах переможцем на цілій лінії. Дотепершні можновладці, румунські ліберали, не маючи опори в масах, не маючи більше й державної машини в своїх руках, провалилися соромно. Ще гірше вийшли інші партії, які здобули дуже малий відсоток голосів і мінімальну кількість мандатів. З меншостей виявили велику національно-політичну свідомість і виробленість одиниці мадяри, які здобули більшість в кількох семи-городських виборчих округах.

Офіційний вислід виборів до камери, оголошений міністерством внутрішніх справ, такий: націонал-цараністи 345 мандатів, мадяри 16, ліберали 13, група Авереску-Порга 5, група Лупу 5. Кузісти і комуністи не здобули ні одного мандату. Цією подібною відношенням сил виявили й вибори до сенату. І тут нац.-цараністи здобули понад три четверти голосів і відповідно до того скільки мандатів, і тут одиниці мадяри виявили себе суцільним, свідомим своїх прав, національним блоком.

Деж в такому разі представництво інших національних меншостей? — питає стурбований читач. Чи крім мадярів нема вже в Ромунії ніяких меншостей, чи нема там українців, русинів, болгар, німців, жидів? Чи всі ці народи не виявляють там ніякої активності, що в списі нововибраних послів не видно їх представників?

На це питання така відповідь: Усі ці народи чи пак їх політичні партії звязалися при виборах з одною з румунських партій, очевидно в першій мірі з нац.-цараністичною, бо румунський виборчий закон (про що ми вже писали) сконструований так, що малі групи мають дуже малі шанси провести своїх заступників до законодавчих установ. Так поступили в даному разі українці, молдави, німці й жиди (про болгар інформації не маємо), те саме зробила й соціял-демократична партія. Тому в числі 348 нац.-цараністичних послів є 9 соц.-демократів, 8 німців, кілька жидів і кілька українців.

Щодо українських представників, то досі нам відомо про вибір двох українців послами до камери, а саме ред. Кости Кракалі й учит. Григорія Андриянука. Оба вони вийшли на Буковині з ліній нац.-цараністичної партії. Натомість невідомо нічого про вибір українських послів з Бессарабії, хоч там були теж українці на ліній цинуючої тепер партії. Про Мармарошину й говорити не приходится. При сенатських виборах перейшов на Буковині мабуть теж один українсько-цараніст і одиницький представник Української Національної Партії, д-р Володимир Залозецький, що кандидував теж на ліній урядової партії.

Якби там не було, слід ствердити, що вислід цих виборів для українців в Ромунії дуже сумний. По числу населення повинні українці в Ромунії мати щонайменше двадцять своїх представників у камері, а тим часом там буде їх ледви кілька. Ще

сумніша справа з того боку, що українське населення в Бессарабії і в Мармарошині не проявляє ніякої активності, до якої не обурили його навіть останні вибори. Взагалі український парад в Ромунії, що з винятком Буковини не має майже ніякої власної інтелігенції, не грає хочби в приближенні той ролі в політиці й житті румунської держави, яку повинен би грати з уваги на свою чисельність і своє економічно-господарське значіння.

В напрямі розбудження активності українського елементу в Ромунії повинні працювати тепер передовсім нововибрані українські посли в сенатори, в чому повинна підтримати

їх вся свідома українська інтелігенція. Бо тільки опираючись на власний народ, будилення його нації, свідомості в піднесення його культурного рівня доведе до того, що румунські можновладці примушені будуть рахуватися з нашим народом принайменше так, як рахуються з мадярами. Отже праця над рідним народом — це найважливіше завдання українських послів і сенаторів, а з ними й цілої української інтелігенції в Ромунії. Після занесення виняткового стану (собою стану облоги) й виняткової цензури відкривається перед усім українським громадянством в Ромунії відчужене поле до праці.

Саботаж українізації в УСРР.

Радянська прокуратура підтримує саботажників.

На Радянській Україні тягнеться вже п'ять літ (від 1923 р.) процес українізації всіх державних установ. Що це таке ця урядова декретована українізація? Чи це може відмоєкозловання України? Ні, того подібного. Проти цього протестують самі комуністи. Вони зводять своїми заходами офіційну українізацію до того, щоб в урядових установах писали всі урядові папери українською мовою та урядували по українськи з тими сторонами, які до урядовців по українськи звертаються.

Наслідком того в державних установах по містах помітно дуже дивовижне явище. Назовні установи українські, всі папери пишуть в них нібито й по українськи, дарма, що мажоритарною мовою, але між собою всі урядовці комунікують тільки по російськи. Російська мова аплікує в усіх радянських установах України, бо в іншій урядовій між собою не розуміються. Чому воно так? Тому, що всі державні уряди обсажені по містах у великій перевазі москалями і змоскошеними жидками. Українці в установах найменше. Москалям і жидкам, очевидно, не можна заборонити розумітися між собою, в російській мові, бо для москалів вона є рідною мовою, а жиди за таку її вважають. А чи можливий вихід з такого положення? Невмо, що можливий. На місце москалів і жидів в обставини прав своєї „рідної“ (боже, московської) мови жиди треба приймати українців. Означення цього там не робити, бо всі українці підозрілі в „контрреволюції“.

З уваги на powyше не треба дивуватися, що під тим оглядом (під оглядом українізації) діються навіть у серці України. Київ, такі дивовижні, що на них з обуренням реагує навіть радянська преса. Ось у київській „Пролетарській Правді“ з 16. грудня є ціла стаття на тему: „Хто веде за законом про українізацію?“ В статті наведено, ніби то й дрібний як перший послід, але на ділі дуже важкий і богатошумний факт саботування українізації одним (і чи тільки одним!) урядовцем київської української державної опери. Цей курйоз! — скажете. Ні, не курйоз, а дійсний факт, описаний київською радянською газетою: українська київська опера має урядовців, що саботують українізаційні декрети. Але річ не тільки в тому, що київські урядовці української опери саботують українізацію, а головне в тому, що того саботажника все покриває і бере в оборону урядова української й аураїзованної опери і не тільки вона, але навіть державна прокуратура!

З названої статті „Пролетарської Правди“ довідомо подробице про те, що те-

ловий бухгалтер київської опери Лозинський саботує українізацію ще від осені 1926 р. по нинішній день і в тім допомагає йому дирекція опери. Ще в 1926 р. київська комісія по провірці українізації звільнила його за те, а посади, але дирекція розпорядження не виконала. В січні 1927 р. та сама комісія рішила звільнити його протягом 3-х тижнів. Разом з тим рішила звільнити ще двох урядовців опери, а саме Унгольського й Ольховича, теж за саботування українізації. Дирекція опери і тим разом постанови комісії про звільнення не виконала. Зате звернулася з проханням до окружної комісії, щоб йому продовжити режисеру української. Комісія потверджує свою попередню постанову, але Лозинський далі остає на службі. У своєму писемі до комісії зобов'язався Л. зложити іспит до 1. 4. 1927 р. та минути іспити 1928 р. в він свого зобов'язання не виконав.

„Чому не так? — питає автор статті і риторично відповів: Чи не тому, що цей адміністратор опери протягом цієї річної боротьби двічі видавала накази про звільнення з посади Лозинського (в лютому і грудні 1927 р.), повідомляючи про це окружну комісію, проте її накази так і залишилися тільки на папері, а звільнити його ніхто й не думав“.

Цієї Лозинський ще в четверту постанову комісії про звільнення і тоді він відноситься до центральної комісії по справам українізації до Харкова, щоб вона йому продовжила режисеру української. Вона на це годиться і повідомляє про те київську окружну комісію. Колишній від цієї останньої дізнається, як виглядає ціла історія з українською Лозинським, тоді хаєсую свою постанову та рішає Лозинського звільнити.

Проте — пише автор статті — бухгалтер Лоз. працює в опері й досі, не звільняючи на всі постанови окр. комісії, окремому, центральної комісії при Раді Нар. Комісарів УСРР, бо в на законі уряду в справі українізації. Бо він працює з дозволу директора опери. До речі окремий двічі передавала справу до прокуратури, щоб притягнула адміністрацію опери до правної відповідальності, але ця справа, виявивши деякий час у прокуратурі, так і скінчилася без ніяких наслідків, а головний бухгалтер Лозинський і далі ні кус ні мела, а тільки посміхається, похажуючи по коритарах в опері. Виходить, що бухгалтер єдиний за всі закони. Так може хоч широкі кола громадянства — відне розчарований автор М. Лотин — розкажуть оцю історію, що воно за значення адміністрації опери: чи невідомо

ломання й похування законами в справі українізації, чи справжній злочин!

Випадок такого саботажу, як бачите, незначайно несправий. Ні законів ні комісії впертого русотини не можуть привести до порядку, а прокуратура теж до його боє. Цією організацією саботажу! Глум і кенкування над усім, над цією правопорядком! І все те через лезвиплимих москалів. І чому бухгалтером опери не міг бути українець, а далі чому директором й теж не міг бути такий українець, що не підтримував би саботажника? На це може собі на деякій сказаного дати аж вельо іспит відповідей. Попри те треба зважити, що цей маршантний випадок в опері не є і не може бути відокремлений. Таких випадків організованого при допомозі радянської прокуратури саботажу українізації є тисячі, особливо по економічних установах і по урядових трестів. Отже по краше: відмоєкозловання України, чи українізація апертих і ворожих до українізації москалів? На нашу думку далеко доцільніше відмоєкозловання, тобто з уваги на обережності в пошанування самого авторитету влади.

За океаном.

Протестаційні віча в Канаді.

В неділю 4. листопада н. р. відбулося у Вінніпегу в Інституті „Прогресс“ велике Листопадове Свято, а вже 8. листопада комітет українських товариств скликав українське населення на протестаційне віче в справі звільнення полів. Віче було дуже чисельне, на цьому промовляло багато бесідників. Претарну промову виголосив припадиринець (там. Олександр, від українського жіноцтва виголосили різні промови-протести п-і М. Угрюнчик та Е. Сивини і п-а М. Буринка. Віче прийняло довшу резолюцію, яку направило до прем'єра Канади і Вел. Британії та до Ліги Націй. Цим вічем започатковано цілу низку протестаційних віч, які відбуваються тепер по всіх осередках української еміграції. На великому вічу в Едмонтоні, Альберта, що відбулося 18. м. м. промовляв м. м. український посол до центрального (домініанського) парламенту Канади Михайло Лучинчик.

Протести „Провидіння“.

Українське католицьке асоціаційне товариство „Провидіння“ з оглядом у Філадельфії, що має свої відділи в цілих Зауочених Державах, на своїй місячній засіданні 13. м. м. ухвалило протест проти петрових довершень на звільнення установ. Цей протест вислано до президента Зауоч. Держав, до держ. секретаря Френка В. Кейлеса, а також до азіатських і помірного амбасадорів.

Американець про Україну.

Американський журналіст Фарвел, який амеріканського Червоного Хреста, що був нещавно на Вел. Україні, а перед тим був в Польщі, приготував книжку про положення українського народу під Польшею. Книжка вийде в Америці.

Нова українська газета в Канаді.

В Едмонтоні, в провінції Альберта, закладає незалежну нову тижневу українську газету п. а. „Західні Вісти“. Редактором часопису є Володимир Кисілевський, відомий і писав в Канаді в старому крає „Західні Вісти“ редакторів цілком. Особливо замітні тим, що ведуть багато вістей з українського життя в Канаді, а навіть із Зауочених Держав. Адреса газети: Western News, 973 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

— Небувалий промес. Перш ніж піти в історію судинництва, чужі домогася розмову з дітьми на тієї палаті, що вона кривила його з... маревом Гринявця Шхато-Богдан заявив у суді 12-го ч. м. так: «Два роки тому моєї жінки прискінувся один молодий чоловік. Цей сам підпирився на шпатель. Прешіт маревом освітлювалося їм. Моя жінка довго боролася зі спонукаєм, але прешіт прилягла до мене, що його кинути. Це маревом розбавило мою розумну жінку і підобразило мені кохану жінку. Нині прешіт...»

Жінка Богатина призналась, що зрадила свого мужа в сонним мареном. Суддя рішив, що святі основи подружжя порушені і прогнати розвід. Що буде, коли знову зявиться в нього ще десять пар, які заявлять про таку-же зраду?

Театри.

Великий Миський Театр:
Четвер 2-го, г. 7:30 веч. „Зломана драбина“.

Кіна.

„Аполло“: „Буря“
„Лев“: „Золота дівка“ в Білім Дов.
„Океа“: „Зоря тайфани“.
„Надіс“: „Кохання в природі“.
„Фетисоріана“: „Вілла кохання“ Дажон Беріор.

3 концертної сали.

Святковий концерт у честь Шуберта.
Пам'ять столітніх роковин смерті Франца Шуберта змусила нашу товариства „Львівський Бонн“ і „Мун. Тов-во ім. Лисенка“ святковим вокально-інструментальним концертом, який відбудеться дня 7. грудня в с. Лисенка. Вступне слово виголошить д-р С. Людкевич. В короткій річечі реферат подає він найбільш характерні риси у творчості Шуберта. Підписки в першу чергу його значіння як мелодиста, який в тому напрямі, не має собі рівних. Не без впливу буде тут і наші славянське походження Шуберта. Прелюдент згадає також і про значний вплив Шубертівської музики на наше музичне життя взагалі і на наших композиторів (на Вербицький, Матюк і інші) окрема.

Вістах співають поодинокі точки програми, яку розпочато „Гімною“ на солов'иний квартет і музичний хор в супроводі фортепіано. Не зважаючи на те, що хор „Бандуриста“ в відомий причин був сильно адеквалізований, особливо в те-норах, все таки не почувалося вартування звукової пропорційності поодиноких голосів хору, який представляє в доволі корисному світлі. Я зверну би увагу лише на те, що поодинокі обидва вокального квартету голосами різної краси, хоч і гарними, як в даному разі — порушила в деякому незбалансованому, а також надто помітно темпо затримало суцільність мелодійної лінії твору.

З черги п-на Дарія Бандуристка відспівала низку жеманних відомих у нас, а проте дуже характеристичні пісень Шуберта. Чимраз більшу популярність, якою користується у нас вже тепер та молода співачка, заводить вона не тільки доволі гарним голосом, який примітно та певним чином гарний приймий красці голосу, але в деякій мірі й наскрізь пережитий і тонко відчутий інтерпретації, яка цілком виконання кожної пісні. Врожденна музичальність показує її викликати відоміші враження навіть у таких піснях, які жмені відходять від її голосові примети, як прих. „Die Allmacht“, яка викликає незвичайно широкого, могутнього голосу. Однак якби користувалися динамічними і виразними серіями дозволяє співачці перенести потрібне ступенювання ефекту. На жене особисто найбільше враження зробили дві прекрасні середні пісні, а саме: „In der Ferne“ (що як хіт, який викликає такими простими серединами таке неперерожке враження, можна поставити в одній ряді з відомим пісню „Doppelgänger“) і друга: „Lachen und Weinen“. Доволі музичальною компанією була співачка п. С. Лисса.

Виконав проф. Т. Шухеричем, д-ром Р. Кришталевим і П. Шенячково відоме тріо В-дур викликало не тільки солідне технічне підготування, але і значну пр-по над деталічним опрацюванням музичної сторони. Під тим оглядом особливо гарно змішані дві середні частини — вокально і скрипо. У першій частині початковий акорд супроводу у фортепіано, як і при репрізі, виконаний дуже за сильно. Однак підісти виконала справді гарне враження, яке тим більше треба цінувати, коли зазначити, що трудності має до поборення такий ансамбль, який у нас складається з правих „ад hoc“.

Звуково вповні вирізнявся вишній себе жіночий хор, який відспівав із значною дозою настроєвої ніжності „Бог — ласка моя“.

Пам'ятка п-на В. Божейко виконала і глибоко відчувала у нас різке грани „Moment musical“ A-dur, вістах „Impromptu bis-moll“ (перегане дещо в темпі і мер-резу не так, як аріноване у впразі) та незвичайно трудну, хоча не всюди для артиста відчуту, предлогу „Wanderer Phantasie“, яка при всіх своїх поодиноких прекрасних партіях все таки не залишає якогось суцільно-піднесеного враження і задовольняє особливо при ліній. Однак і тут музична кава широке поле до виявлення своїх технічних засобів і фізичної витривалості, а в інтерпретації кава доволі багато шасних моментів.

Концерт закінчив виконанням „Пісні проби Міріам“. Хоча сольова партія ви-магає адеквалізовано драматичного голо-

су, то й тут вишній соціаліст п-на Дарія Бандуристка вповні відвідносно й абстрагуючи від де-кого не так форсона-ного, як гадше дещо неспроможного ата-жування тону, а легкістю перебігався, особливою — у висо-их позиціях навіть крзь фотіссіа жіночого хору. Хор „Львівського Бонна“, підісочаний чле-нами „Бандуриста“, держався під кер-мою п. Ів. Одримовича дуже добре. Фор-тепіано супроводу спочивав у певних руках проф. Б. Куденка.

Взагалі цей концерт випав удачно, а на сцені панувала увесь час явний ми-лий, теплий настрій. Почувалося, що ви-конанні з пієт-мом поставилися до своєї викладки, а також слухачі, які тим разом прибули в значному числі, а увагою і адовоженням прислухувалися поодиноким точкам програми, нагороджуючи ви-конанні ширими оплесками і энтузіазмом до надлатів. Дуже гарний і пасив-ний був помисл кози то соціалістам ве-чера скарбник „Львівського Бонна“ д-р Дзюрович замість квітів вручив писемні подяки і коротко зазначив: Замість квітів на „Рідну Школу“.

Василь Барвінський.

Приготовляйтеся до „Коляди“ на „Рідну Школу“.

Зближаються свята Різдва Христово-го, а з ними традиційна „коляда“ для „Рідної Школи“. В тій цілі громадсько повинно відповібно приготуватися а са-ме:

Кружок „Рідної Школи“, читальні, Со-коли, Луги, Церковні Брагтва і інші ор-ганізації та Комітети підготують хори старших, молоді, дітоті та оркестри (на дутих інструментах, на скрипках, манто-лінах і т. п.) а гарними колядами і шед-рівами, які в кожній громаді відуть ко-лядувати на „Рідну Школу“.

Одначе п-д „колядою“ не треба розу-міти тільки саме ходження „партій“ по селі зі співом. Як нема кому співати, то й без співу можна обійти село і збрат-и „коляду“ на „Рідну Школу“.

Також треба подбати, щоб кожна ко-оператива, кожна мезотарія, кожне то-варство і підприємство та кожна ор-ганізація зложили від себе дар на „коля-ду для „Рідної Школи“. Рівнож припи-сують, щоб доходи а усіх цих улажен-у у місяці січні як: аматорських театраль-них вистав, концертів, чайних вечорів, просфори, вертепу і т. п. пішли виключ-но на „Рідну Школу“, бо місяць січень є місяцем „Рідної Школи“!

Вітчи заадазегіть подбати, щоб нія-ка місцева установа не улажувала сво-їх збірок в часі „коляди“, а всі кимебули зааказовані гроші відійшли до Голо-вної Управи „Рідної Школи“ у Львові. Ри-нок ч. 10.

Заразом подсемо до відома, що всі 3 воєнізета (львівське, черніпільське і етаніславське) дозволили Голові У-прави „Рідної Школи“ на призначу обі-ргу у часі Різдва Христового. Обіжнати в тій справі і уповноважені друкуються в розсиланні на новіт.

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“

Ілля Нокоруда пр. Теодор Мартинец пр. голова секретар.

3 судової сали.

Сензаційний процес у Кременці.
(Кореспонденція з Кременця).

Дня 14. грудня ц. р. почався в Кре-мениці на вказаний сесії Рівенського О-кружного Суду величавно цікавий кри-мінальний процес. На лаві обвинуваче-них засіло шість осіб, в тім числі двоє православної священників — Отець Ве-селовський і Дмитро Наливайко. Прізви-ща інших обвинувачених такі: Шатак, Франчук, Миско і Дубчак. Всі вони об-винувачені у вбивстві Маміліа Ярмусе-вича, громадянина кременецького пере-міста Чугалі, заможного мішанина і 80-літнього старця. Вбивство довершено 8. березня 1928 р. Обвинувачені правдо-свідками Веселовський і Наливайко були затримані поцілком і обвинуваче-ні зовні за те, що намагалися до вбивства свого тестя, щоб швидше дійти до по-сидання його майна. Інші обвинувачені в наслідку тієї замови доконали вбивства.

В часі слідства всі обвинувачені крім Веселовського признались до вини. На судовій розправі признався до вини од-но тільки Франчук. Він твердить, що вби-вства доконав за намовою свящ. Наливай-ка. Далі подає всі подробиці про те, як доконали вбивства. Іх подам у слідую-чій кореспонденції.

Наслідком того, що в справу вишано двоє правосл. священників (іх уже пообав-лено свящів), яких громадська опінія визнає головними причинниками обій-

ГОЛІЧКИ Д. М. Ц., Панчохи, Рукавички жіночі і реформи у великій виборі найдешевше у ШТАММА, Львів, вул. СІКСТУСЬКА Ч. 16. (вхід ч. рез. сін.) 787 8—10

Про що говорить Львів! Від 16. ц. м. в Кавальні LOUVRE

Mr. Charly Robers

Дивогляд анатомії! Чолов'к-ж-ба без костей!

Також 10 славних атракційних чисел, не бачених у Львові.
Друга програма в барі в д. год. 12:30. — Концерт першорядної оркестри щоденно від 8:30 год.

отра, то процес викликав не тільки у Кременці, але й у цілій епархії велике зацікавлення. Люди юрбою вистом-люють під судовим будинком та ходять до вудні чекати, коли то вестимуть а визирчі до суду чи з суду до визирчі „закованих отців“. На розправу до сали публіки не пускають тому, що сали ду-же тісна. Однак розправа є явна.

М. Я.

П.

Процес, про який коротеньку кореспон-денцію подав і в попередньому числі, закінчився вчором 16-го грудня, а нині, себто 17, в 11-й годині дня прочитано вирок. З 6-ти обвинувачених суд при-знав винним тільки одного Ант. Пуб-чака; решту засуджено так: Веселовсь-кого та Наливайка (б. священників) і Фран-чука на 12 літ тійкої в'язниці, Миско на 10 літ і Шагана на 4 роки. Всіх їх по-обавлено громад. прав, крім Шагана, до котрого застосовано амністийний закон і зменшено кару на третину. Прийняли засуд обвинувачені без особливого зво-рушення, бо сподівалися більшої карі.

М. Я.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Заходом Забачового Гуртка при Т-рі Зоря" улажнеться в суботу, дня 22.XII. 1928 р. Гостину св. Николая. Початок в год 6-й веч — Подарунки прийматимуться щоденно від 7—9 веч. в Т-рі.

Важне для учительства! Пригадуємо, що а днем 31. грудня ц. р. минає річ-ниця вношення подань до Комісії Вер-ифікаційної для тих товаришів(ов), котрим попередня Комісія усіх минулих літ служби не признала. Український Клуб поставив у цій справі відповідне вносе-ння в Союзі, але досі воно не було пред-метом даряд Комісії. Одначе без огляду на верження поставленого внеску, не-хай кожний інтересований подбас пред-ложити владі прохання, щоб йому за-верифікували службову перерву. — Пра-ва Оборона при В. П. У. У.

ДРІБНІ ГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ДОКТОР ПРАВ, а патентному адво-катській практикою і двоїткою банковою практикою, здібний до само-стійного ведення адвокатської канцеля-рії, пошукує місця адвокатського кон-пієнта. Ласкаві offerti просяться слати на адресу: Д-р Лавришко Ярослав, Кра-ків, вул. Козаковського ч. 16/1 1116 2—3

БІЛІАНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбров-скі-Розважескі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2 2481 26—7

ГОДИННИК ВАШІ буде найкраще на-правлений у найбільшій годинникар-ській роботі Івана Зельтенрайха, Львів ц. Маріївська 5. — З проханням просять прислати почтою — Старомодні дамські годинники перепо-бавлено на ручні. 3 6 127-9

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст вахут зєрніа, сери і молука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересылкения Рентгеном. 16—24 2—3

ГЛЯДАЮ сиромної, інтелігентної, старої особи, котра би зааказала хатю т. е. варіала і спов-ночала значайні пра-ці дома. Уквітати, 2 пан, старша потре-бує опіні. Рекомен-дації і фотографія ба-жани. Зголошення: Кульчицька, Пере-мишля, Ринок 28. 1118 1—1

ПЕРЛМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА

в безгладно найліпшою і найіндентішою фарбою до білдан, вапна і малюсеньких пі-лей. Відзначена на виставках в Боннсеаї, Медіолані і Паризі золотими медалями. 1302 Скрзь до набуття. 40—7

ПРОДАЖ НА ДОГІЛНІ СПЛАТИ

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
ГРАМОФОНИ
РОВЕРИ
МОЛОЧНІ КРУЖЛІВКИ

ІХ СКЛАДОВІ ЧАСТИ

ПРИБОРИ ДО КРАВЕЦТВА
І РУЧНИХ РОБІТ
ВЛАСНИЙ ВАРСТАТ НАПРАВ
Александр Малімон і С-ка

Спіл-а з обм. пор.
2496 Львів, вул. Валога 11 а. 24—7

НА СВЯТА!!

Найгарніші святкові дарун-ки як обідові та кавові сер-віси, накриття з альпакі і хінського срібла, Фражета

на дуже низьких цінах поручає

ФІРМА
ОЛЕКСАНДЕР ОНІСЬКО

Львів, Галицька 20.
835 (ріг Валога) 1—4

Спільника з капіталом до 1.000 дол. пошукує підприємство в окривній місті, Спільник може дістати в тім підприєм-стві посаду управителя. — Зголошення до дня 31. грудн. 1928 слати на адресу 1121 Адміністрації. 1—3

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Видавничої Спільки „ДІЛО“

Кооперативні з обмж. порукою у Львові,

відбудуться дня 29. грудня 1928 о год. 5. попол. в локалі Ре-дакції „Діло“, Ринок 10. П. пов.

зі слідуючим порядком:

1. Відчитання протоколу а попередніх Загальних Зборів.
- 2) Звіт а діяльності за роки 1926/27 1927/28.
- 3) Звіт Контрольної Комісії.
- 4) Затвердження білансів за роки 1926/27 1927/28 та розділ чистого зиску.
- 5) Вибір 7 членів Надзирної Ради та 2 заступників.
- 6) Вибір 3 членів Контрольної Комісії
- 7) Внески і запяти.

Надзирна Рада.

ХТО — НЕ — ЗНАЄ — ЩЕ

виробів нашої ФАБРИКИ СУКНА І КОЦІВ з чистої овечої вовни, краєвого виробу, нехай жадає прібок і цінників. Бунди на вір славуш-них, куртки, льодени, шевьоти і купони на убрання, дерки на коні, коши на ліжка, плес-заряд дівр і пропислових заведень РОМАНА ЖУРОВСЬКОГО Лещків, п. Варш (Ск. Галичина)